

ВІТЕР З ГАЄМ РОЗМОВЛЯЄ

Помірно

Ві - тер з га - єм роз - мов - ля - є,
шеп - че з о - со - ко - ю. Пли - ве чо - вен
по Ду - на - ю о - дин за во - до - ю.

Вітер з гаєм розмовляє,
Шепче з осокою.
Пливе човен по Дунаю
Один за водою.

Пливе човен, води повен —
Ніхто не спинає;
Може б спинив рибаченько,
Та його немає.

Гойдається сюди-туди,
Аж серденько мліє,
Без весельця пливе собі,
Куди вітер віє.

Виплив човен в синє море,
А воно заграло.
Погралися сині хвилі —
І скіпок не стало.

Недовгий час, як човнові
До синього моря.
Сиротині ж на чужину,
А там — і до горя.

Пограються злії люди
Як холодні хвилі,
Поки схочуть, поки стане
В сердешного сили.

Потім собі подивляться,
Як сирота плаче;
Потім спитай: «Де сирота?»,
— «Не чув і не бачив».